

Yêu

*Cả thế giới bỗng dựng thành hư ảo,
Trong sương sờ, em chỉ thấy riêng anh,
Tình vương vương trong sóng mắt khuynh thành,
Môi đoan chính bỗng phô hoa hàm tiếu.
Lòng rộn rã với bao nhiêu cung điệu,
Khúc ân tình từ vụn kiếp xa xưa,
Chơi vui trong điệu vũ dưới trăng mờ,
Em ngậy ngát ghé môi vào trái cấm.*

January 27, 1976

*Em vì anh mà làm thơ tình ái,
Em vì anh mà ca ngợi tình yêu,
Tình lên ngôi với bao vẻ diễm kiều,
Cho em cả một trời nhiều hoa mộng,
Em sung sướng hồn nhiên trong trời rộng,
Ý trong lòng em vụng ghép thành thơ.*

February 15, 1976
Nguyễn P. Thúy